

תלמודו בידו

דף כא עמוד א

- א** [האם קריעה צריכה להיעשות כשהוא מעומד, ומנין ?
ב [כיצד אבל מקיים מצות כפיית המטה ?
ג [אלו דברים אבל אסור בהם בכל שבעת ימי האבלות ?
ד [האם אבל מניח תפילין ?

- א** [צריך לקרוע כשהוא מעומד.
לאמיר: "ויקם איוב ויקרע את מעילו", שמשמע שהיה יושב ונעמד לקריעה.
 וקשה, שמא הוסיף ועשה כן אף שלא היה חייב בכך.
 דומה לכך שתלש את שערו, אף שאין אבל חייב לעשות כן.
לרמי בר חמא: "ויקם המלך ויקרע את בגדיו" [בשעה שהתאבל דוד על אמנון בנו].
ב [על ידי הפיכת מיטתו. אך אין די שיצער עצמו בשינה ללא כר וכסת, או
 שישן על גבי מכתשת גדולה, או על הקרקע.
ג [מלאכה. רחיצה. סיכה. תשמיש. נעילת הסנדל. לקרות בתנ"ך. בתלמוד תורה.
 רבים צריכים לו, דורש אך אינו מעמיד מתורגמן, אלא לוחש לאחר והוא למתורגמן.
ד [ר' אליעזר: מניח מיום השלישי של אבלו. שעיקר האבלות נוהגת רק שני ימים.
 ואם ביום השלישי באו פנים חדשות שעדיין לא ניחמוהו, אינו
 צריך לחשוש שיחשדוהו שהניח תפילין גם ביומיים הראשונים.
ר' יהושע: מניח מהיום השני. שעיקר האבלות יום אחד בלבד.
 אך אם באו פנים חדשות [משני ואילך], חולץ התפילין מפני החשד.
הלכה: לעולא, מניח מיום שני. באו פנים חדשות: ביום השני חולץ, ומשלישי אין צריך.
 לרבא, מניח מיום שני, ושוב אינו חולץ אפילו אם באו פנים חדשות.